

Efterat det anordnede Vers efter Prædiken er sunget, forrettes Børne-Daaben. Naar Verset derefter er siunget, gaær, paa Landet, og hvor det ellers hidindtil har været brugeligt, Qvinden med Barnet op at ofre, desligeste Fadderne og andre, som dertil ere budne, og synger Degnen imidlertid en Psalme, som sig derpaa kan best skikke. Derefter forrettes Communionen, om nogen er; hvorpaa Collecten etc. messes, Udgangs-Psalmen synges og den ganske Tieneste sluttes paa forbemeldte Maade. Naar Epistelen saavel som Evangelium og Velsingelsen læses, enten for Alteret eller af Prædike-Stolen, da staaer Folket op at høre derpaa. Til Aftensang ringes paa de sædvanlige Tider; til Tolv-Prædiken, hvor den holdes, kun een Gang Kl. Tolv. Tienesten holdes paa den her befalede Maade.

II Art.) Om Fredagen og Onsdagen.

Til Fredags Froprædiken, hvor den holdes, ringes om Morgen, og til Høimessen, ligesom om Søndagen. Tienesten forrettes paa den her foreskrevne Maade. Efter Prædiken læses den sædvanlige Bededags Bøn, og bedes for de Syge, Sengeliggende og andre, ligesom om Søndagen; Men til Ægteskab lyses ikke paa den Dag. Daaben forrettes paa samme Tid og Maade, som om Søndagen. Til Onsdags Prædikener i Kiøbstæderne ringes, som sædvanligt, og ellers holdes dermed i alle Maader, som om Fredagen.

II Cap.) Om Daaben.

1 Art.) Om Børnedaaben.

Ingen maae lade sine Børn opholde fra Daaben over den Tid, som Loven ommelder, i hvo det end være kan; Men saasart Barnet bliver født til Verden, skal christelige Forældre eller andre Hosværende drage Omsorg, at det ved Daaben bliver igienfødt, det snarest skee kan. De, som vil have deres Børn døbte, skal Dagen tilforn give Præsten det tilkiende, og lade baade sit eget saavel som Barnets og Fadderens Navne indføre i Kirkebogen, hvilket Præsterne paa Landet selv forrette; Men Klokkerne i Kiøbstæderne, dog under Sogne-Præstens Inspektion. Alle Børn skal døbes i Kirken i dens Funt eller Bekken og 3de Sinde overøses med reent og bart Vand paa deres blotte Hoveder: I Navn Gud Faders, Søns og Hellig Aands. Ægtefolks Børn døbes strax efter Prædike-Tienesten, men Hore- og Slegfred-Børn skal i Kiøbstæderne døbes efter Tolv Slet,

og paa Landet, naar de have ofret med de ægte Børn, eller naar al Tienesten er ude; Og med saadanne Hore- og Slegfred-Børn maae ej ofres. De skal være Vidsnesbyrd og Faddere til Daaben, som ere ærlige og uberygtede Folk; Dog maae dertil ei flere bedes, end fem af Mands- og Qvindespersoner tilsammen. Daaben forrettes paa den her anførte Maade. Ingen uden ordinerede Personer maae forrette Daaben; Men, dersom Barnet befindes saa svagt, efterat det fuldkommen er født til Verden, at det ikke uden Livsfare kan komme til Kirken, da, saafremt ingen Præst er saa nær ved Haanden, eller anden skikkelig Mands-Person, som er kommen til skiels Alder, maae Jorde-Moderen, eller en anden gudfrygtig ærlig Qvinde, døbe det med bart Vand, og intet andet, saaledes: N. Jeg døber dig i Navn Faders, Søns og Hellig Aands. Dog skal sligt skee i 2 eller 3 Personers Nærværelse, i det mindste, som derom kan bære Vidnesbyrd, at Barnet er rettelig døbt i den hellige Trefoldigheds Navn. Skulde det hænde sig, at Moderen hastig blev overilet med Fødselen, og Barnet var i Livsfare, efterat det fuldkommelige var født, saa at der var ikke Tid at kalde nogle andre dertil, da maae hun selv døbe sit Barn paa forskrevne Maade; Døer det da, saa er det vel dødt, eferdi det har bekommet den rette Daab, hvorom Præsten underviser Moderen, at hun ingenlunde skal tvivle.

II Art.) Om hiemmedøbte Børn.

Intet Barn maae hiemmedøbes, med mindre Fornødenhed det udkræver, saa at det befindes saa svagt, at det ikke uden Livsfare kan komme til Kirken. Det Barn, som formedelst Legemets Svaghed i andres Overværelse saaledes hiemmedøbes, skal dog føres til Kirken, naar det bliver saa stærkt, at det kan taale det, dog skal det ingenlunde døbes paa nye igien, efterdi der er ikkun een Daab; Men aleneste, at Barnets Daab maae af Guds Ords Tienere ved Hænders Paalæggelse stadfæstes og forkyndes i Fadderens Nærværelse paa den her anførte Maade. Dersom og Børnene, formedelst stor Hastigheds Skyld, ikke er givet Navn i deres Hiemmedøbelse, saa gjør det dog ingenlunde Daaben ugyldig, at den jo alligevel er en ret og fuldkommen Daab, og maae man siden give Barnet sit Navn; men ikke døbe det for den Skyld om igien.

III Art.) Om Hitte-Børn.